

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد.

۲۰۲۰/۰۳/۱۰

بنیاد فیاض

عیوب موافقتنامه امریکا - طالبان، زمینه ساز مشکلات در مذاکره میان افغانها

دو روز بعد از امضای توافقنامه صلح میان طالبان و امریکا، ذبیح الله مجاهد، در گفتگویی با بی‌بی‌سی گفت "بعد از پایان زمان هفت‌روزه "کاهش خشونت ها" فعالیت های این گروه "به وضعیت قبلی" برمی‌گردد. او اما تاکید کرد که بر اساس توافق‌نامه این گروه با امریکائی ها، به سربازان خارجی حمله نمی خواهد کرد اما عملیات نظامی آنها علیه نیرو های افغان از سرگرفته شده است. او اضافه کرد که توافقی در زمینه حمله نشدن به نیرو های افغان نشده است". از جانب دیگر سخنگوی نیروهای ناتو در افغانستان به نقل از جنرال اسکات میلر، قومدان نیروهای امریکائی و ناتو نوشته است که انتظارات ما بسیار روشن است. گروه طالبان باید سطح خشونت‌ها را پائین نگهدارند.

طی سه روز بعد از امضای موافقتنامه، به اثر حملات طالبان بر مواضع دولتی در ۱۶ ولایت تا تاریخ ۳ مارچ ۶ فرد ملکی و ۸ نظامی کشته شدند و ۱۸ تن ملکی و نظامی دیگر زخم برداشتند. بتاريخ ۴ مارچ حمله وسیع و شدید طالبان بر یک قرارگاه نظامی دولت در نهر سراج ولایت هلمند دوباره پای نیروهای امریکائی را در جنگ داخل ساخت و بمباردمان توسط آنها را به دنبال داشت. قرار بود تا ۱۰ مارچ مذاکرات بین الافغانی آغاز گردد. اما طالبان رهایی ۵۰۰۰ زندانی خویش را به حیث پیش شرط مطرح میکنند. و از جانب دیگر به کرات میگویند که حکومت افغانستان را به رسمیت نمی شناسند. حالا بصورت جدی این سوال مطرح میگردد که آیا میتوان امیدوار بود که صلح امریکا-طالبان برای افغانستان هم صلح بیاورد؟ آیا نواقص متعدد توافقنامه امریکا-طالبان زمینه ساز ادامه کشتار افغانها نیست؟

برای یافتن پاسخ به این سوال سری میزنیم به نشرات مراکز تحقیقات علمی و رسانه های معتبر تا تصویر دقیق تری از صلی که بالای آن توافق امریکا-طالبان شده است بدست بیاوریم.

فقدان هدف و ستراتیژی دقیق برای یک صلح پایدار:

انتونی ا. کوردیسمن در گزارش مرکز مطالعات ستراتیژیک و بین المللی (SCIS) در مورد تلاش جاری امریکا برای صلح مینویسد: " وقتی انسان به بررسی تلاش جاری امریکا برای صلح در افغانستان می پردازد باید بسیار محتاط باشد. چندین علامت خطر حاکی از آن است که ممکن این صلح هم کوششی برای دادن یک پوشش سیاسی به خروج قوا باشد که امریکا در ویتنام به آن توافق کرده بود... تقریباً تمامی کوشش های صلح ایالات متحده و متحدین آن فاقد یک ستراتیژی دقیق اند که به جوانب بالا تر از پیروزی نظامی یا خاتمه دادن به جنگ بپردازد. در قسمت افغانستان وقتی به جستجوی انگیزه پنهانی در عقب این فقدان ستراتیژی بپردازیم، به این نتیجه میرسیم که هیچ هدفی موجود نیست. لیکن تمام تشریحات علنی و کوشش های ایالات متحده برای صلح در افغانستان چنان سطحی و کوتاه بینانه است که نشان دهنده این واقعیت اند که این اقدامات برای پوشش سیاسی دادن به خروج قوا دیزاین شده اند". گزارش از خطر ویتنامی شدن وضع افغانستان در نتیجه شکست کوشش های فاقد عمق و نارسای صلح ایالات متحده هشدار میدهد.

تحلیل فوق ریشه اقدامات کوتاه بینانه ایالات متحده در پیوند با صلح افغانستان را برملا میسازد. اساساً حاضر شدن امریکا به انجام مذاکرات با طالبان یک اشتباه بزرگ بود که وسوسه های شیطانی پاکستان و عطش شدید ترامپ برای خروج نیروهایش از افغانستان، امریکا را به این دام انداخت. اشتیاق امریکا برای رسیدن سریع به توافقنامه با طالبان، این کشور را وادار به کنار گذاشتن نظام و حکومتی کرد که امریکا در ایجاد آن نقش تسهیل کننده داشت. اشرف غنی با درک این واقعیت که امریکا در پی خروج عاجل است، به امریکا پیشنهاد نمود که قرارداد خروج قوا را نه با طالبان بلکه با جمهوری اسلامی افغانستان امضا کند و قبل از آن به تقویت قوای هوایی افغانستان بپردازد تا این قوا قادر به دفع مستقل حملات مشترک طالبان و عساکر پاکستان باشد. اما امریکا میخواست برای اینکه ادعای

د پانو شمیره: له ۱ تر ۳

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنی د لیکنیزې بڼې پازوالی د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرو مخکې په خیر و لولی

پیروزی کرده بتواند، از طالبان تعهداتی بگیرد مبنی بر قطع روابط با القاعده و به خطر مواجه نساختن امنیت امریکا از خاک افغانستان. طالبان در توافقتنامه این تعهد را دادند. اما بعید به نظر می‌رسد که به آن عمل کنند.

می‌گویند تعهدات امریکا مشروط است، اما مشخص نیست این شرایط دقیقاً چیست؟

کاندولیزا رایس مشاور امنیت ملی جورج بوش طی مقاله‌ای در نیویارک تایمز موافقتنامه امریکا-طالبان را کاملاً ناقص دانسته و مینویسد: " امریکا تعهدات زیادی به طالبان داده ولی چیز نسبتاً کمی را بدست آورده است... امریکا گفته این موافقتنامه مشروط است اما معلوم نیست تحت کدام شرایط امریکا میتواند از تعهدات خود عدول کند."

عدم یاد آوری از حکومت افغانستان در متن موافقتنامه به طالبان مشروعیت بخشیده است:

کاندولیزا رایس اضافه می‌کند: " امریکا با طالبان مذاکرتی را انجام داد که حکومت افغانستان از آن بیرون نگهداشته شد و حتی یکبار هم در این موافقتنامه از حکومت افغانستان نام برده نشده است. با این عمل اداره ترمپ به طالبان مشروعیت بخشیده و حکومت افغانستان را ضعیف تر می‌سازد. در چنین شرایطی ولو مذاکرات بین الافغانی آغاز هم گردد، شدیداً به نفع طالبان تمام خواهد شد."

تعهدات مهم را امریکا داده و برای حکومت افغانستان چیزی برای مبادله نگذاشته است:

کاندولیزا رایس در نیویارک تایمز می‌نویسد: "با دادن تعهد خروج قوا و خارج ساختن نام رهبران طالبان از لیست سیاه ملل متحد، امریکا هیچ کارت برنده‌ای برای دولت افغانستان باقی نگذاشت تا با توسل به آن نکاتی چون تأمین حقوق مدنی برای همه اتباع و مساوات حقوق زنان را بر طالبان بقبولاند... مذاکرات بین الافغانی شاید ماه‌ها یا سالها دوام کند ولی قوای امریکائی بعد از ۱۴ ماه به صفر می‌رسد و آنگاه چاره دیگری ندارند جز اینکه تأمین امنیت امریکا با قراردادی به طالبان واگذار کنند."

تعهد رهائی ۵۰۰۰ زندانی طالب از زندانهای افغانستان:

اما رایس یک برگ برنده مهم دیگر را فراموش کرده که امریکا، بدون آنکه در زمینه ذیصلاح باشد، از حکومت افغانستان یک برگ برنده دیگر یعنی رهائی زندانیان طالب را نیز مصادره نموده و خود به طالبان تعهد رهائی ۵۰۰۰ زندانی را قبل از آغاز مذاکرات بین الافغانی داده است. آیا این بدان معنی نیست که امریکا خواسته با تعرض به حاکمیت ملی افغانستان، حکومت را از همه وسایل فشار در مذاکره با طالبان محروم سازد؟ منابع مطلع می‌گویند که در لیست این ۵۰۰۰ زندانی که طالبان ترتیب داده و به امریکا تسلیم کرده اند، ۷۵۴ جنایتکار پاکستانی که بخاطر ارتکاب جرایم جاسوسی و تروریسم در زندانهای افغانستان به سر می‌برند، نیز شامل اند. قرار معلوم در عقب خواست طالبان (بخوان: پاکستان) برای رهائی این پنج هزار زندانی قبل از مذاکرات بین الافغانی، نقشه‌چاق ساختن جنگ علیه نیروهای امنیتی تا سقوط رژیم فعلی و ورود فاتحان طالبان به کابل نهفته باشد، طرحی که اخیراً یک جنرال پاکستانی در مقابل کمره با تهدید افغانستان به تطبیق آن از اقدام احتمالی دولت متبوع خود به پیاده کردن سناریوی مشابه به سقوط حکومت نجیب در ۱۹۹۲ اشاره کرده است. امیدواریم پاکستانی‌ها این آرمان را به گور ببرند زیرا موقف و موقعیت کنونی با حالات اسف انگیز ۱۹۹۲ قابل مقایسه نیست.

پومپو در آخرین لحظات به هدف تبلیغ انتخاباتی برای ترمپ به طالبان گذشت‌های بیشتر نموده است:

در شماره اول مارچ روزنامه ده تلگراف هم نظری به توافقتنامه امریکا-طالبان انداخته شده است. تلگراف مینویسد: "منتقدان ترمپ ادعا می‌کنند که در روزهای اخیر مذاکرات گذشت‌های بیشتر به طالبان شد تا ترمپ بتواند از یک موفقیت بزرگ دیپلماتیک صحبت کند... اما طالبان در رسانه‌های اجتماعی موافقتنامه را بحیث سند پیروزی خویش در جنگ بر ایالات متحده معرفی می‌کنند و شاید به افراد جنگی خود بگویند این یک توافق تاکتیکی است و استناد به مجاز بودن همچو استفاده تاکتیکی در متون دینی بکنند... گاردین به نقل قول از مالینوفسکی عضو دموکرات کانگرس امریکا مینویسد: (در مونیخ مایک پامپو به من و سایر اعضای کانگرس وعده داد که در متن موافقتنامه حرفی در باره رهائی زندانیان از زندانهای حکومت افغانستان قبل از مذاکرات بین الافغانی موجود نباشد. امروز دیدم که وعده رهائی ۵۰۰۰ زندانی داده شده است.)" احتمال دارد عین وعده در مونیخ به اشرف غنی هم داده شده باشد. البته هیچ فرد افغان حاضر به سازش در قسمت حق حاکمیت ملی کشور اش نیست. اگر سیاستمداری را می‌بینید که تحت پوشش صلخواهی از رهائی زندانیان طبق توافقتنامه امریکا-طالبان طرفداری می‌کند، متیقن باشید که نوکر بیگانه است.

حرکات و مواضع غیر منطقی طالبان که از اسلام آباد دیکته میشوند، هدفی جز بدست آوردن قدرت انحصاری به کمک کرنیل‌های پاکستانی، احیای امارت اسلامی و به بند و زنجیر کشیدن همه حقوق و آزادی‌های مردم افغانستان و پامال نمودن کرامت انسانی و غرور ملی افغانها ندارند. ما افغانها باید اجازه ندهیم خارجی‌ها تحت پوشش صلح سرنوشت ملت ما را به مسیر وابستگی به پاکستان و عقبگرد تاریخی به امارت رقم بزنند. سماجت تیم ثبات و همگرایی

در پافشاری بر عدم پذیرش نتایج انتخابات و تائید بند رهائی ۵۰۰۰ زندانی طالب در توافقنامه آمریکا-طالبان توسط این تیم، مسئولیت هر نوع بی ثباتی و جری شدن طالبان را که تا سرحد خیانت تاریخی سنگین است، بدوش اعضای این تیم خواهد گذاشت.

اخیراً نمایندگان امریکا و روسیه اعلان نموده اند که نظام امارت اسلامی برای آنها غیر قابل قبول است و آنرا به رسمیت نخواهند شناخت. این بجای خویش یک قدم مثبت برای لگام زدن به امارت طلبی طالبان است. اما افغانها از شکل "دولت اسلامی افغانستان" هم که از ۱۹۹۲ الی ۱۹۹۶ بر آنها تحمیل شده بود تجربه بدی دارند. این نظام نیز مشروعیت خود را همچو امارت از یک شورای (اهل و عقد) مرکب از علمای دینی هم ایدئولوژی حکام بنیادگرا می گیرد که تفاوت آن با امارت اسلامی فقط اسمی است. نظامی که مشروعیت خود را از انتخابات آزاد و مستقیم اتباع کشور نگیرد، هر نامی که بالای آن بگذارند برای مردم افغانستان قابل قبول نخواهد بود. کابلوف در عین زمان گفته است: " روسیه حاضر است برای مبارزه با تروریسم به افغانستان نظامیان اش را بفرستد. ما این نیت نیک خود را تحمیل نمی کنیم اما منتظر تقاضای رسمی یک نظام عادی(!؟) که از همه مردم افغانستان نمایندگی کند، و در نتیجه مذاکرات بین افغانها بوجود بیاید، میباشیم". جواب ما به این دیپلمات پُر رو و یادگار دوران بریژنیف و دولت متبوع اش (که از همه مردم روسیه نمایندگی نمی کند) این است که ما افغانها هرگز اجازه نمیدهیم که حتی یک عسکر روسی داخل کشور ما شود. هنوز نسل کشی را که شما ده سال اشغال در کشور ما ادامه دادید و ۹ میلیون نفر را بی خان و مان ساختید فراموش نکرده ایم.

پای